

HRVATSKI *glasnik*

Godina XV., broj 24.

16. lipnja 2005.

cijena 80 Ft

Bizonjski folkloraš i jačkarica iz Šenkovca

IZ SADRŽAJA:

„Događaji tjedna”
str. 2.

O dvojezičnoj nastavi u
martinačkoj osnovnoj
školi
str. 3.

Lipanjski narodnosni dan
str. 4.

„Zavičaj” u dalmatin-
skom kraju
str. 5.

Dalmatinska večer
u Šeljinu
str. 6.

U spomen
Joso Vujkov
(1932. – 2005.)
str. 7.

Četrdeset godina
osječko-pečuškoga kaza-
lišnog zajedništva
str. 8.–9.

Vikend Hrvatov
u Bizonji
str. 10.

Na hrvatski
dan hrvatski dar
str.11.

Koncert Anke Bunjevac
i Orkestra „Orašje”
str. 12.

Dragi školarci!
str. 13.

Ribičko natjecanje u
Čavolju za Hrvatski kup
Bačke
str. 14.

Povodom 75. obljetnice
osnutka Novog Budima
str. 15.

Zašto kasni europska integracija Hrvatske

U organizaciji Kruga mađarsko-hrvatskoga prijateljstva, održana je javna rasprava na temu Zašto kasni europska integracija Hrvatske

Predavači su bili zastupnik Europskog parlamenta *Pál Schmitt*, ministar-savjetnik Veleposlanstva Republike Hrvatske u Budimpešti *Davor Pomikalo*, bivši mađarski ministar vanjskih poslova *Géza Jeszenszky* te bivši mađarski veleposlanik u Zagrebu *György Csóti*.

Nakon sadržajnih izlaganja i opširne rasprave, zaključeno je da se ministrima vanjskih poslova Europske unije uputi stav Kruga za prihvatanje Republike Hrvatske u Uniju. Bio bi to podsjetnik ministrima EU-a za ubrzanje priključenja naše matične domovine Europskoj uniji, koja se odgađa zbog navodne nesuradnje Hrvatske s Haaškim sudom, glede izručenja generala Ante Gotovine. U zaključcima Kruga se ističe: Ako je narečena vojna osoba doista kriva, zbog jednog čovjeka ne bi trebao ispaštati cijeli narod, cijela država. Spominje se tisućljetna povezanost Hrvatske sa srednjoeuropskim prostorima, njezin demokratski poredak, gospodarski razvoj, kulturne i vjerske tradicije... Naglašava se i činjenica da među državama koje očekuju učlanjivanje Hrvatska je jedna od najrazvijenijih i najbolje pripremljenih zemalja, što potvrđuje da je ne samo Hrvatskoj već i Mađarskoj, dapače i cijeloj Europskoj uniji u interesu njezino što hitnije integriranje.

„Nama je izvanredno važno da nas od našega jugozapadnog susjeda ne dijele nikakve carinske granice, da se u 1918. godini razbijena gospodarska regija što prije sabere te da kapital, radna snaga i informacije bez ikakvih prepreka pulsiraju između nas i da nam monetarna valuta u doglednom vremenskom razdoblju također bude istovjetna. Naime, sve bi to za gospodarstvo obje zemlje značilo golemu prednost. Istodobno je interes cijele Europe da se zona sigurnosti i stabilizacije dalje proširuje u jugoistočnome smjeru.”

Upravo stoga neka i ovim dokumentom bude skrenuta pozornost ministrima vanjskih poslova EU da ožujsku odluku preispitaju i za Hrvatsku donesu pravednu, a za cijelu Europu korisnu, novu odluku.

M. Dekić

„Dogadaji tjedna”

Duga politička drama u maniri najboljih meksičkih sapunica napokon se raspela i dovela nas do katarze i sretnog epiloga. Pobjedila je još jednom demokracija, doduše pod jakim pritiskom stranačkih linija. Parlamentarni zastupnici morali su svojim stranačkim kolegama pokazati listiće tajnoga glasovanja, skidajući tako sumnju da su baš oni ti čiji bi glas možebitno mogao pobjeći na drugu stranu. Sve u svemu, Mađarska ima novoga stanovnika Sándorove palače, koji se u nju seli 5. kolovoza, László Sólyoma, predsjedničkoga kandidata Mađarskoga demokratskog foruma i Saveza mladih demokrata – Mađarske građanske stranke. On je u trećem krugu običnom većinom odnio pobjedu nad protukandidatkinjom, kandidatkom Mađarske socijalističke partije Katalin Szili. Koalicijski partner nije popustio i do kraja je ostao pri načelima poznatim još prije dvije godine: ne žele aktivnog političara za mađarskog predsjednika. Stoga su zastupnici u bojama Saveza slobodnih demokrata bili suzdržani glede oboje kandidata, i tako omogućili pobjedu oporbi. László Sólyom je sa tri glasa odnio pobjedu, 185 naspram 182 koliko je dobila Katalin Szili. Doduše tko je pobjednik, a tko gubitnik, relativno je pitanje jer László Sólyom ne želi se vezati ni uz koju političku opciju. Postalo nam je napokon jasno kako nema tajnosti. Veliki brat sve zna, a demokracija je velika igra u kojoj nema osobnog mišljenja (bar u politici) ili je ono svedeno na najmanju moguću mjeru. Poraženi su čestitali pobjednicima. Predsjednik, nekadašnji predsjednik

Ustavnog suda, dopisni član Mađarske akademije znanosti, koji govori njemački, engleski i francuski jezik, pozvao je na čuvanje i poticanje (nacionalne) šarolikosti. Život ide dalje do neke nove političke pustolovine kojih će približavanjem predstojećih izbora 2006., vjerujemo, biti sve više.

Potkraj tjedna počele su svečanosti oproštaja od školske godine 2004./05. koju neki žele radi skandala oko mature što prije zaboraviti. Dugo toplo ljeto je pred učenicima, nastavnicima i roditeljima.

Šokački Hrvati u Mohaču obilježili su 100. obljetnicu utemeljenja svoje Čitaonice. Nastala je prije 100 godina kao izraz mađarskih težnji za „prosvjeđivanjem”, svakoga zdravog i pravog Šokca trebalo je dobro naučiti govoriti mađarski. Nagrađivani su oni koji su se na školskim svečanostima istakli u kazivanju stihova na mađarskom jeziku. Dugo stoljeće sa svim svojim nedaćama prošlo je, a mohački Šokci su u njemu doživjeli asimilaciju koja se danas u brojkama izražava brojem od 396 Hrvata koji su po posljednjem popisu stanovništva iz 2001. godine rekli da im je hrvatski materinski jezik. Bar kad bismo imali toliko čitatelja Hrvatskoga glasnika u Mohaču koji bi se danas, sto godina nakon njezina utemeljenja okupljali u Čitaonici mohačkih Šokaca. Poželimo da treće tisućljeće, demokracija sa svim njezinim nedostacima, na početku drugoga stoljeća života Čitaonice donese renesansu i preporod. Jer učeći na povijesti i iskustvu, lakše je (ili možda teže) graditi i budućnost.

Branka Pavić Blažetin

Dvojezičnost kao mogućnost**O dvojezičnoj nastavi u martinačkoj osnovnoj školi****I. Predstavljanje**

U školi je ove školske godine zaposleno 13 nastavnika, od kojih sedmero s diplomom hrvatskog jezika, uz neku drugu struku. Tri nastavnika ne govore naš materinski jezik, a troje su Hrvati, ili su položili jezični ispit.

Na početku godine bilo je 106, a sada 107 učenika pohađa našu školu. Od njih 50 uče u nižim razredima.

II. Dvojezična nastava

Do ove školske godine svaki je učenik učio hrvatski jezik i književnost kao materinski jezik od prvog do osmog razreda, tjedno u četiri sata.

Ali praksa bjelodano pokazuje kako je to vrlo malo da djeca nauče hrvatski jezik. Vrlo je važna i jezična sredina koja će pomoći učenje našega jezika. Hrvatski jezik danas je u teškom položaju jer se sve manje govori u obitelji i na ulici, a i djeca sve više govore međusobno na mađarskom jeziku, zato smo morali tražiti nekakve nove mogućnosti za učinkovitije rezultate u komunikaciji na hrvatskom jeziku. I tako je iskrsla jedna dobra zamisao, koju su mjesna i Hrvatska državna samouprava potvrdile, a i roditelji su se složili.

U jesen je počela dvojezična nastava u nižim razredima, a postupno ćemo je uvesti i u višima.

U vrtiću, gdje rade tri odgajateljice, već nekoliko godina to je živa praksa.

Na hrvatskom jeziku u školi se predaje hrvatski jezik i književnost, glazbena kultura (pjevanje), matematika, tehnika, likovni odgoj i zaštita okoliša.

III. Iskustva posjeta nastavnih sati

Na početku školske godine ravnateljica i voditeljice stručnih radnih zajednica za niže razrede i za hrvatski jezik posjetile su sate u nižim razredima. Cilj je tih posjeta bio da anketiramo znanje učenika u hrvatskom jeziku.

Na žalost, u prvom i drugom razredu učiteljicama je bilo vrlo teško raditi, jer djeca nisu mnogo razgovarala na hrvatskom jeziku, gradivo je stalno trebalo objašnjavati i na mađarskom jeziku.

U trećem i četvrtom razredu učenici više znaju i govore hrvatski i na satima su se koristili tim jezikom. Stručne riječi i izraze vježbali su ne samo pismeno nego i usmeno. Matematika je bila

najteža jer ovaj predmet učenici ne vole ni na mađarskom jeziku.

Drugi su im predmeti lakši i zamjetno se više čula hrvatska riječ na satima jer je to utemeljeno bilo još u vrtiću. Od ove školske godine i u vrtiću su počela zanimanja iz matematike na hrvatskom jeziku. Zahvaljujući ovoj težnji, nadam se da će biti lakše učenje ovoga predmeta na hrvatskom jeziku u prvom razredu.

Posjećeni su bili ti sati i u proljeće. U prvom razredu svako dijete razumjelo je instrukcije, i mnogi su točno odgovarali na hrvatskom jeziku. U drugim razredima razgovor na hrvatskom jeziku nije činio problem, osobito u četvrtom razredu, gdje već više godina uče i vježbaju naš materinski jezik.

Iskustvo dvojezične nastave bilo je pozitivno. Za nekoliko mjeseci velik je bio razvoj u usvajanju i u uporabi hrvatskog jezika u nižim razredima. Ali, na žalost, međusobna komunikacija još nije na takvoj razini u školi kako smo to zamislili u godišnjem planu.

IV. Pomoć

Prije početka ove školske godine škola je dobila udžbenike koje smo naručili u Mađarskoj. Naša zbratimljena škola iz Hrvatske, iz Hercegovca, skupila nam je po jedan primjerak svih udžbenika za svaki razred za svaki predmet, iz kojih primjenjujemo stručne riječi i izraze, odnosno fotokopiramo one stranice koje su po mišljenju učiteljica najvažnije, to su tekstovi, zadaci ili slike.

Naša mjesna samouprava maksimalno nas pomaže moralno, a i novcem. Pomaže nas i Hrvatska državna samouprava.

Financijsku potporu upotrebljavamo za knjige, časopise, udžbenike i razne pribore, koji će nam pomagati pri usvajanju i njegovanju hrvatskog jezika i naše kulture.

Čekamo pomoć i od naše matične domovine. Bjelovarsko-bilogorska županija će nam poslati sve one udžbenike koje ćemo naručiti za novu školsku godinu.

Želimo dobiti pomoć od HDS-a ili od drugih dvojezičnih škola – još ove školske godine – za pismeno kvalificiranje učenika prvog razreda. Molimo ih da nam pošalju nekoliko tekstova, uzoraka za popunjavanje svjedodžaba.

V. Daljnji zadaci

Dvojezična nastava želi pomoći djeci da što bolje usvoje književni hrvatski jezik, upoznaju detaljno kulturu i povijest matične domovine, a i Hrvata u Mađarskoj.

Želimo da naša djeca uspješno usvoje svoj materinski jezik i polože državni jezični ispit iz hrvatskog jezika na srednjem i višem stupnju.

*Ruža Hideg
ravnateljica, OŠ Martinci*

F: Erika Kuštra Sigečan

PEČUH – Djeca i djelatnici Hrvatskog vrtića Miroslava Krležje iz Pečuha ovih su dana dobili obavijest kako su na natječaju poduzeća Biokom d.d.o. pod nazivom „Podigni zatvarač“, a u okviru projekta „Zelena škola“ koji je raspisan početkom školske godine, osvojili vrijedne nagrade: drvenu klupu za dvorište, vrtnu sjedaljku i kantu za smeće. Naime, mališani su tijekom godine sakupili 235 kilograma plastičnih čepova, što je po djetetu (njih 70 pohađa Hrvatski vrtić) 3,36 kilograma, i time su osvojili zaslužene nagrade spomenutoga poduzeća za odvoz smeća. Ovaj projekt dio je niza projekata u okviru Biokomove „Zelene škole“.

BUDIMPEŠTA – Ministarstvo obrazovanja i športa Republike Hrvatske i Ministarstvo obrazovanja Republike Mađarske, na osnovi sporazuma o suradnji, i ove će godine prirediti seminar (tečaj) za hrvatske pedagoge u Mađarskoj. Troškove ovoga tečaja u potpunosti snose narečena ministarstva, a mjesto ovogodišnjeg seminara bit će ili negdje na Kvarneru ili u Makarskoj, i to od 3. do 13. srpnja. Na tečaj su se mogli prijaviti, po preporuci voditelja ustanova (najkasnije do 20. travnja), pedagogi koji rade u našim vrtićima, školama.

SERDAHEL – Hrvatska osnovna škola Katarine Zrinski lani je prvi put priredila natjecanje „Tko zna više o Hrvatskoj?“. Za to natjecanje i ove je godine bilo velikog interesa. Prijavilo se 44 učenika viših razreda, raspoređeni u 11 ekipa. Knjižničar Stjepan Turul sastavio je zadaće o matičnoj domovini. Križaljke, prepoznavanje gradova po fotografijama, uočenje gradova na zemljovidu, podaci o glavnome gradu učenicima nisu činili posebne teškoće. Bilo je zamjetno da se djeca rado informiraju o Hrvatskoj. Od svih ekipa najuspješnija je bila ona zvana „Škampi“, učenika 8. razreda.

Bačko-kiškunska županija

Lipanski narodnosni dan

U suorganizaciji Bačko-kiškunske županijske samouprave, odnosno njezina Doma narodnosti u Baji, te manjinskih udruga, i ove je godine priređen Lipanski narodnosni dan ovdašnjih manjina, koje su se u subotu, 4. lipnja, ponovno okupile u prijeljepom ozračju Telekijeva dvorca, županijskog odmara-lišta u Šolti (Solt).

Već po običaju, cjelodnevni zabavni, športski i kulturni sadržaji na otvorenom, prijepodne u 10 sati, započeli su programom manjinskih orkestrara, malonogometnim turnirom, te natjecanjem u dartsu i raznim drugim športskim nadmetanjima. Prvi put je održano i gastronomsko predstavljanje, uz pripremanje kulinarskih specijaliteta, tradicionalnih jela u kotliću. U glazbenome prijepodnevju, osim drugih, nastupili su Orkestar „Čabar“ iz Baje i „Veseli Vojvodani“ sa članovima iz Berega (Bački Breg) i Sombora.

Istovremeno, već po tradiciji, a u povodu 10. obljetnice manjinskog samoupravljanja, na temu manjinskog identiteta i narodnosne kulture upriličen je okrugli stol predstavnika županijskih manjina. Prije svega raspravljalo se na temu izmjene zakona o pravima nacionalnih i etničkih manjina, napose u svezi s izborima manjinskih samouprava, nakon što je došlo do konsenzusa parlamentarnih stranaka, te se sada iščekuje opća

rasprava koja će, kako je najavljeno, početi 9. lipnja. Nakon objeda, u ranim popodnevlim satima održano je i natjecanje učenika četiriju županijskih škola, pod motom Zajednička nam domovina, višejezična Europa. Ekipe hrvatske, njemačke i romske manjine rješavale su jezične zadatke, a jednako tako u športskoj vještini i spretnoći.

Hrvatsku manjinu ove godine zastupali su učenici Općega prosvjetnog središta sa Fancage iz Baje, koji su osvojili treće mjesto, iza prvih Slovaka iz Dunaegyháze, drugih Nijemaca iz Hajósa, a ispred Roma iz Kiskunhalasa. U malome nogometu hrvatska je ekipa zauzela četvrto mjesto. Prvi su bili Romi, drugi Nijemci iz Hajósa, treći Slovaci iz Miške. Prema ocjenjivačkom sudu, u kuhanju je najbolji bio József Faller iz Gare, a spomenicu je dobio i njegov suseljanin Joso Kričković.

Nakon proglašenja rezultata natjecanja i pozdravnih riječi glavnog organizatora Istvána Hajdúja, županijskog referenta za manjine i voditelja Doma narodnosti u Baji, uslijedio je prigodni kulturni program u kojem su nastupila društva njemačke, srpske, romske i slovačke manjine, među njima i „Veseli Santovci“. Nakon toga održana je i narodnosna plesačnica svih sudionika, čime je završeno cjelodnevno druženje županijskih manjina.

S. Balatinac

Učenici s Fancage na okupu pri rješavanju zadatka

Intervju

Razgovor s Ladislavom Gujašem

„Zavičaj” u dalmatinskom kraju Razgovor vodila:
Bernadeta Blažetin

Kulturno-prosvjetni centar Hrvata u Mađarskoj u Vlačićima svečano je otvoren 6. svibnja. Za taj uspjeh trebalo je više od deset godina rada, ali tek sada slijedi pravi posao kada ljetovalište sa stotinu smještaja treba popuniti ne samo gostima već i raznim sadržajima. U ostvarivanju toga imat će najveću zadaću d.o.o. „Zavičaj” na čelu s ravnateljem Ladislavom Gujašem.

Svaki je početak težak, zna se da treba određeno vrijeme uhodanja. Kako ste do sada uspjeli organizirati noćenja u obnovljenom zdanju, kako će se ono popuniti?

– Prijavljenih ima. Ustanove se nisu javile u velikome broju, obavijest smo, na žalost, mogli poslati prilično kasno. Ustanove moraju unaprijed isplanirati godinu, ali nadam se da će iduće godine uspjeti uvrstiti u godišnji plan i boravak u Vlačićima.

Ima prijavljenih preko manjinskih samouprava, tu se radi i o obiteljima, pa se nadam da će preko njih stići određena promidžba i u druge domove i ustanove. Zasada imamo rezervirano više od pet tisuća noćenja. Prva su noćenja upravo početkom lipnja. Naravno, srpanj i kolovoz su najviše popunjeni, tada ima turnusa kada su gotovo sva mjesta popunjena.

Hoće li Centar ubuduće nuditi i razne sadržaje?

– Do iduće godine moći ćemo organizirati ciljano tematske tabore na koje se mogu javiti djeca. Mi ćemo organizirati stručnu pozadinu, npr. glazbeni tabor ili školu u prirodi. To je dobro stoga što se za

pojedine programe može natjecati kod raznih zaklada, no to će trebati učiniti Hrvatska državna samouprava, jer to d.o.o. ne može, upravo zbog toga Centar i krovna organizacija morat će jako dobro usuglašavati svoje ciljeve, programe itd. Poželjno bi bilo da što više naše djece dospjeje u Vlačiće. Tu su Croatiadina natjecanja, pa bi HDS najboljim učenicima za nagradu mogao osigurati ljetovanje ovdje, ili organizirati državni tabor za njih. Jednako tako, o čemu sam već pisao i u svojoj molbi mogli bi se održavati razni seminari, konferencije i za odrasle.

U ostvarivanju tih sadržaja računao li i na pomoć raznih udruga ili ustanova iz Hrvatske?

– Zasada još namjerno nisam pokrenuo promidžbu u Hrvatskoj jer prioritet imaju naši Hrvati i ustanove, ali ubuduće ću i to učiniti. Inače, za otvaranje sam pribavio nekoliko podupiratelja, sponzora iz Hrvatske, mnogo nam je pomogao d.o.o. Frank, dobili smo pomoć od Rotoprometa, Iločkih podruma, Leda, od Međimurje pleta i nekih manjih tvrtki. Poželjno bi bilo što prije izraditi prospekte, jer preko njih ljudi se rado informiraju. Čim su im predložene fotografije, radije se javljaju.

Kako zamišljaš financije Centra?

– Želio bih već prve godine izgospodariti tzv. pozitivnu nulu, no tu, naravno, ne treba uračunati jednokratna ulaganja prilikom otvaranja.

Koliko i kakvo osoblje ima ljetovalište?

– Osim mene ima još 11 radnika, od kojih tri radi na kuhinji, domar, recepcionari, konobari i sobarice.

S njima sam se dogovorio da svatko ima svoje prvenstvene zadatke, ali po potrebama svatko mora raditi bilo koji posao. Od njih jedna osoba je iz Mađarske, a ostali iz hrvatske, većinom iz mjesta.

Jesi li možda razmišljao da bi pri-

likom tabora mogli raditi i naši studenti, ili bi možda, ako je to moguće, budući nastavnici tu mogli obaviti dio svoje prakse?

– Na žalost, dobiti dozvolu za posao u Hrvatskoj velika je procedura, zasada mogli bi raditi samo oni studenti koji studiraju u Hrvatskoj, i to preko Student-servisa, njih sam već obavijestio o tome. Inače sam zamislio da bi oni mogli biti operatori, koji organiziraju sportske programe, možda tečaj plivanja ili bi mogli biti vodiči na raznim izletima. Već bismo ovog ljeta, bude li potrebe, mogli organizirati izlete u obližnje nacionalne parkove. U Vlačićima ima poduzetnik koji posjeduje autobuse za deset pa i pedeset osoba.

Dakle planova ima dosta, samo treba snage, kontakata i malo novaca za ostvarenje.

– Da, ali treba imati i strpljenja, ne ide to s jednog dana na drugi, i do samog otvaranja objekta bilo je niz zadaća što je trebalo riješiti, i to od većih do najsitnijih problema. Nastojat ću uspostaviti što više kontakata i s Hrvatima po svijetu, u dijaspori, koji bi mogli pomoći u funkcioniranju ovoga zdanja, a zauzvrat Centar bi im pružio odgovarajuće sadržaje. Želim nabaviti pozornicu na kojoj bi se mogli održavati razni programi, folklorne priredbe, koncerti, možda i natjecanja za djecu, još bi se i neke Croatiadine priredbe mogle održati na Pagu. Vrlo bi dobro bilo kada bi, na primjer, zbratimljena naselja iz Mađarske i Hrvatske zajedno organizirala ljetovanje ili bilo kakve programe u Vlačićima, jer pri zajedničkom stanovanju znatno lakše bi se učio jezik, pogotovo kod djece.

Tu su potrebna mnoga usuglašavanja i sa strane Centra i sa strane pojedinih samouprava. Te će suradnje imati veliku ulogu u uspostavljanju čvrste veze između naših Hrvata i Hrvata iz matične domovine. Mislim da ćemo s vremenom iskustiti na što ima još potrebe, kako bi Centar još bolje mogao funkcionirati, što je i moj i HDS-ov cilj.

Želim ti puno rada, pogotovo tijekom ljeta, a o iskustvima ćemo porazgovarati potkraj godine.

SERDAHHEL – Povodom dana mjesne crkve Srce Isusovo, u Serdahelu se tradicionalno održava proštenje. U okviru praznika 3. lipnja je priređen koncert u toj modernoj crkvi, koja ima vrlo dobru akustiku. Koncert na orguljama izveli su učenici segedinske glazbene škole pod vodstvom poznate orguljašice dr. Marije Botke. Osmero učenika orgulja prikazalo je djela Bacha, Liszta, Lisznajya, Istvána Kolosa i drugih suvremenih skladatelja.

ALJMAŠ – Hrvatska manjinska samouprava grada Aljmaša, Bunjevački „Divan-klub” i Rimokatolička župa priređuju već tradicionalni Spomen-dan Ante Evetovića Mirosljuba (1862.–1921.) i Hrvatski dan, koji će se održati u Aljmašu u subotu, 18. lipnja ove godine. Program počinje u 15 sati misom na hrvatskom jeziku, zatim slijedi polaganje vijenaca kod Evetovićeve spomenika i spomen-sjednica, a od 18 sati svečani kulturni program povodom Hrvatskog dana. U programu sudjeluju *Dječja skupina vrtića u Kossuthovoj ulici, Omladinsko plesno društvo „Zora” iz Aljmaša, KUD „Šokadija” iz Bocanjevaca (Hrvatska), TS „Bačka”, pjevačica narodnih pjesama Suzana Konkoly i Njemačka folklorna skupina „Aljmaš”*. Spomenuta priredba završava zajedničkom večerom i hrvatskim balom na kojem će svirati TS „Baranja” iz Pečuha. Ulaznice – s večerom 1600 ft, bez večere 700 ft – mogu se naručiti na telefonu

30/4662489 i 30/4662519.

PEČUH – 11. lipnja u Hrvatskoj osnovnoj školi Miroslava Krleže održalo se opraštanje učenika osmog razreda. Svečanost opraštanja održala se s početkom u 11 sati. Petnaest učenika osmog razreda sa svojom razrednicom Martom Rohonci simbolično se oprostilo od osmogodišnjega školovanja, naravno prigodnim programom. Većina njih nastavlja svoje školovanje u istoj zgradi, u Hrvatskoj gimnaziji Miroslava Krleže. Za moto svoje pozivnice odabrali su stihove Enesa Kiševića: „Putujte,/ govorite jezik naroda/ u kom se zadesite,/ ali se vraćajte korijenju/ kao potoci izvoru svome...”

Dalmatinska večer u Šeljinu

Kad su prije godinu dana Šeljinci, točnije šeljinska Hrvatska samouprava na čelu s predsjednikom *Đusom Dudašem*, odlučili organizirati Dalmatinsku večer, računali su kako će upravo ovakvom vrstom sadržaja privući mnoge Hrvate u gradu na zajedničko druženje, ali ne samo njih već i sve one koji gaje simpatije prema Hrvatskoj i njenim prirodnim ljepotama, a ponajviše prema prekrasnomu dalmatinskom kraju i njegovoj izvrsnoj gastronomskoj ponudi. Lanjski prvi pokušaj bio je više nego uspješan, i svi koji su mu sudjelovali, rado su ga se sjećali i u danima koji su mu slijedili. Bio je to poticaj organizatorima i za ovogodišnju Dalmatinsku večer koja je održana u Draškovićevu dvorcu u Šeljinu 28. svibnja. Organizatori su se pobrinuli za dobre kuhare, dalmatinsku spizu, klapski koncert, folklorne nastupe i za dobro raspoloženje. Iako je odaziv bio ispod očekivanog, oni koji su došli nisu željeli otići svojim kućama, pjevalo se do ranih jutarnjih sati.

Riba je dovezena izravno iz Dalmacije; kuhar, prijatelj Šeljinaca i pravi zabavljač Ivan Krajačić sa

svojim pomoćnikom Ivanom Šošom došao je iz Velikih Zdenaca; uz potporu Hrvatske matice iseljenika Klapa „Bistrica” stigla je iz Marije Bistrice. Nastupili su i domaćini: Tamburaški orkestar „Šeljin” pod vodstvom Joške Kovača, Folklorni ansambl iz Grubišnog Polja, orkestar i plesači. Taj je orkestar svirao i na balu te zabavljao goste do ranih jutarnjih sati. Dečki su bili više nego na razini svoga zadatka, zapravo to i nisu doživjeli kao zadatak, već kao zabavu i razonodu, zbog toga su i znali stvoriti atmosferu za pamćenje. Nastupile su i članice Ženskoga pjevačkog zbora „Semarkuše” iz Šikloša. Nazočne je uime sponzora Generalnoga konzulata Republike Hrvatske u Pečuhu pozdravio vicekonzul Zlatko Kožuhar. Glavni kuhar Ivan Krajačić predočio mi je paški sir, dalmatinski pršut, bakalar na bijelo, skušu pečenu na žaru s rižotom od plodova mora i blitvom. Prave slastice na šeljinskomu stolu. Poželimo organizatorima da ne posustanu te da i sljedeće godine prirede nezaboravnu Dalmatinsku večer u Šeljinu.

B. P. B.

Drvljanci

Proštenje podravski sela

F. Arhiv

Već 12. godinu na dan proštenja, na Presveto Srce Isusovo, u Drvljancima se okupe Hrvati iz cijele Podravine da bi na svetoj misi slavili. Malo naselje, koje je dosada pripadalo Starinu, od travnja administrativno pripada Križevcima, a crkveno Martincima. Mjesto je možda jedino u Mađarskoj čije se ime samo hrvatski može pročitati na ulasku u selo. Zlu sudbinu podravske sela Drvljanci su doživjeli još potkraj 80-ih godina kada se o njemu govorilo kao o napuštenom selu. Raseljeno stanovništvo, zbog poplave rijeke Drave, započelo je još u 50-im godinama. Poslije toga ovdašnji su Hrvati postupno napuštali ovo malo zabačeno mjesto okruženo divnom prirodom, koju su pronašli pogotovo gradski ljudi bježeći od sivih i pustih sredina i nadajući se skorom poletu seoskog turizma. Nekadašnji stanovnici koji su se doselili u okolna mjesta pod vodstvom velečasnog Ladislava Ronte, koji je u to vrijeme bio šeljinski župnik, obnovili su prvo proštenje od nekadašnja tri – to su bili blagdani: Presveto Srce Isusovo, Sveti Vid i Marijin dan. Tako je blagdan Presvetog Srca Isusova postao danom hodočašća podravskih Hrvata okolnih naselja: Starinaca, Šeljinaca, Križevčana, Martinčana, Brlobašana, Lukoviščana, Novoseljana i Potonjana. Ali ne samo njih nego i hrvatskih svećenika koji svoje korijene vuku iz ovoga kraja. Ljudi su zavoljeli taj blagdan, iz godine u godinu ih je sve više, ali

ovaj put ih je bilo manje zbog pokopa dr. Stjepana Kneipa koji je u svojoj 62. godini preminuo i tog dana bio pokopan (bio je rodom iz Starina). Martinački vjernici svake godine pješice dolaze po nasipu, moleći križni put do zvonika (koji je posvećen prije 80 godina, dakle 1925.) no sada prvi put bez župnika. Sveta je misa počela u 11 sati, služila su je četvorica župnika: Josip Egri (rodом iz Martinaca, župnik u Vajslovu, dekan ovog okruga), Franjo Pavleković (rodом iz Novog Sela, župnik u Pečuhu), Ladislav Ronta (rodом iz Križevaca, župnik u Harkanju) i Norbert Nagy (podrijetlom iz Vojvodine, martinački župnik). Slavlje, s mnogim šatorima, pjesmom, jelom i pićem, a poslije i glazbom, podsjećalo je na stara vremena.

Lako je poznati ljude koji su svake godine tu, koji dolaze ne samo zbog proštenja. Na njihovim se licima čita nada da će se nagodinu opet sresti sa starim prijateljima, znanjcima i sjećati se nekadašnjega prelijepog selca uz Dravu, o kojem svjedoči još samo nekoliko kuća, pa i ljepšim godinama kada su se i tri proštenja slavila u Drvljancima.

Podravski su Hrvati Drvljance primili u svoj „naručaj“ i ne daju da se zaborave, nego žele postati simbolom neprekidne nazočnosti Hrvata u ovome kraju.

Jelka Gregeš

U spomen
Joso Vujkov
(1932. – 2005.)

Joso Vujkov, rodio se u Kačmaru, 23. ožujka. Još kao đak došao je u pečušku hrvatsku školu na vježbe davne 1952. godine. Od 1953., od samih početka, zaposlen je u školi kao nastavnik fizike i matematike. Cijeli svoj radni vijek proveo je u Hrvatskoj školi, točnije 40 godina i 73 dana. Kao nastavnik, doravnatelj osnovne škole, a kratko vrijeme bio je i ravnatelj škole. Mnogobrojne generacije učenika izašle su ispod njegove ruke. Kad je počeo raditi u školi, školu je pohađalo 69 učenika o kojima se brinulo 5 nastavnika, kada je otišao u mirovinu, godine 1993. u školi je bilo 44 nastavnika i 235 učenika. Slijedio je školu na njenim mnogobrojnim lokacijama, od Ulice Gyule Kulicha, Ulice Fűrđő, Ulice Bercsenyi do Ulice Szigeti. Njegov život bio je vezan za školu i djecu u njoj. Joso Vujkov umro je 5. lipnja 2005., a pokopan je na pečuškom groblju dana 10. lipnja 2005. godine.

ČAKOVEC – Budućida je na Kaniškom danu potpisan ugovor o međusobnoj suradnji između Čakovca i Kaniže, došlo je do istoga svečanog čina i u međimurskome gradu, na Danu grada Čakovca. Nakanu o zbratimljenju gradova gradonačelnici Branko Šalamon i Nándor Litter vlastoručno su potpisali i izrazili nadu da će ubuduće pronaći niz mogućnosti za zajedničke projekte za dobrobit žitelja obiju gradova.

Hrvatski ljetopis

Četrdeset godina osječko-pečuškoga kazališnog zajedništva

Kazališno zajedništvo, suradnja i povezanost ova dva najbliža srednjo-europska grada zabilježena je još u 19. stoljeću kada Osijek i Pečuh kazališno povezuje putujuće njemačko, ali i mađarsko kazalište. Poslije utemeljenja nacionalnih kazališnih institucija, u Pečuhu 1885., a u Osijeku 1907. godine bilježe se prve kazališne veze i suradnički odnosi, ponajviše u izvedbama prijevoda mađarskih dramskih autora u Osijeku i hrvatskih dramskih pisaca u Pečuhu. Godine 1940. zabilježena je prva neposredna kazališna suradnja tijekom koje su osječko i pečuško kazalište razmijenili predstave svojih opernih ansambala. Osječani su u Pečuhu izveli hrvatsku nacionalnu operu Nikola Šubić Zrinjski Ivana pl. Zajca i Verdijevu Traviatu, a pečuški umjetnici prikazali su uzvratno u Osijeku operete Zemlja

ke Misija: T u pečuškome Hrvatskom kazalištu. (6. svibnja 2005. godine.)

Tijekom proteklih 40 godina, s rezultatima svoje kazališne posebnosti, ova je suradnja dokazano kulturno, umjetničko i kazališno, hrvatsko-mađarsko zbližavanje dvaju susjednih gradova prijatelja, njihovih kazališnih stvaratelja i kazališnih posjetitelja. Programirana, organizirana i usmjeravana, sadržajno različita i umjetnički vrsna suradnja kazališnog Osijeka i kazališnoga Pečuha (što ga po tome s pravom označavamo hrvatskim kazališnim središtem), ostvarivana je, ponajprije zaslugama mnogobrojnih osječkih, hrvatskih i pečuških, mađarskih kazališnih umjetnika (istaknutih dramskih glumaca, opernih solista, baletnih plesača, orkestralnih glazbenika, redatelja, dirigenata pisaca i dramaturga), i uz ne manje važan udjel

smiješka Franza Lehara i Sybil Victora Jacobija. Unatoč velikom uspjehu ovih predstava i u Osijeku i u Pečuhu, o čemu opširno izvješćuju tadašnji dnevници u oba grada, i obostrano izraženim željama gradskih vlasti i kazališnih uprava za nastavkom suradnje, ratne i poratne godine koje su slijedile, uz ideološka previranja u obje zemlje, odgodile su njezin nastavak za više od 20 godina. Novo razdoblje osječko-pečuških kazališnih veza suvremeno je razdoblje koje je započelo 1964. godine i koje traje punih 40 godina, a u svojoj razvojnjoj putanji nastavlja se i dalje, upravo s praiizvedbom Špišićeva dramskoga teksta, e-baj-

kazališnih organizatora kao nezaobilaznih poticatelja brojnih suradničkih odnosa i ostvarenih kazališnih programa. Suradnja se početno izražava u samostalnim solističkim opernim gostovanjima (u Verdijevu Rigolettu u Osijeku 1964. gostovali su pečuški operni umjetnici, a Osječani su uzvratili gostovanjem u Verdijevu Trubaduru sljedeće godine), a potom u prijenosu predstava iz jednoga kazališnoga središta u drugo (gostovanja osječke Drame i Opere u Pečuhu, a u Osijeku pečuškoga Baleta, Opere i Operete). Suradnja se nastavila s razmjenom dirigentskih i solističkih gostovanja, ili nastupima pečuških baletnih plesača u glazbenim predstavama osječkoga kazališta (u Straussovoj opereti Šišmiš, u Verdijevoj Aidi i Bizetovoj operi Carmen). U daljnjem slijedu suradnju su obogaćivali nastupi dramskih umjetnika u osječkim, odnosno u pečuškim premijernim izvedbama, i u zajedničkim dramskim produkcijama u Osijeku i u Pečuhu. (Pečuško narodno kazalište, osječko Hrvatsko narodno kazalište, Hrvatsko kazalište u Pečuhu, osječka Matica hrvatska). U sveukupno ostvarenom programu suradnje, dakako posebno i najznačajnije, odjekuje pečuška povijesna izvedba Krležina Kraljeva, 1990.

TRENTAK ZA PJESMU

Stipan Blažetin

*Što su toliko slatki ti trenuci?
Što plamen tako dobro grije?
Što se u nama tako smije?
Kada se nađu ruke dvije?
Zašto se ipak sve utiša
kad dođe jesen i s njom kiša?!
Kao da ljeto bilo nije ...
A oko lije, lije ...*

preko stotinu programskih jedinica (pojedinačnih nastupa dramskih, opernih i baletnih umjetnika u premijernim i repriznim predstavama, u gostovanjima opernih ili dramskih ansambala) organizacijski se u kazališnom Pečuhu prepoznaju njegovo Narodno kazalište (Pécsi Nemzeti Színház), Lutkarsko kazalište Bobita (Bóbita Bábszínház), prije postojeće Ljetno kazalište (Pécsi Nyári Színház), Pečuški simfonijski orkestar (Pécsi Szimfonikus Zenekar) i Hrvatsko kazalište koje je u posljednjim godinama suradnje preuzelo vodeću začetnu i cjelovitu ulogu. Na isti način kazališni Osijek pred-

za odrasle, osječki Susreti hrvatskih lutkara, Dani hrvatske kulture u Pečuhu, ljetne festivalske priredbe u oba grada, kazališne obljetnice i druge prigode), a zajednički uprizorene predstave, osim Osijeka i Pečuha, prikazivane su i u drugim kazališnim središtima u Hrvatskoj (Zagreb, Split, Rijeka, Zadar, Vinkovci, Virovitica, Vukovar, Karlovac, Pula, Šibenik), u Mađarskoj (Budimpešta, Sambotel, Baja, Mohač, Kecskemét, Šikloš), ali i u Njemačkoj, Sloveniji i Bosni i Hercegovini.

Svi zabilježeni kazališno-suradnički programi, sa svojim glazbeno-scenskim sadržajima i s udjelom u njima osječkih i pečuških umjetnika s brojem izvedaba u Osijeku i Pečuhu i u različitim kazališnim središtima ne samo u Hrvatskoj i Mađarskoj, pridonijeli su potvrdi ovoga jedinstvenoga kazališnoga zajedništva, u tradiciji mitteleuropske kazališne suradnje. Oni su nedvojbeno ugrađeni u zavidnu razinu kulturološkijske i kazališne vriednosti naše kroničarske pažnje.

Zvonimir Ivković, voditelj Ogranka za kazalište, Matice hrvatske Osijek

(Kronologiju osječko-pečuške kazališne suradnje 1964.–2004. objavit će u suradnji Matica hrvatska u Osijeku i Hrvatsko kazalište u Pečuhu.)

godine, kao zajednički rezultat osječkih i pečuških kazalištaraca, a potom, na tragu uspjeha te predstave utemeljenje pečuškoga Hrvatskoga kazališta u kojem su, ne umanjujući značenje nijedne druge predstave, posebna vrijednost njegova repertoara (pra)izvedbe hrvatskih dramskih pisaca i autora (Tahir Mujičić, Boris Senker, Julijana Matanović, Josip Cveniic, Davor Špišić), izvedenih upravo na poticaj njegovih osječkih kazališnih suradnika. Takva repertoarna opredijeljenost i programska usmjerenost, uz mnogobrojno predstavljajčko sudjelovanje glumaca iz Osijeka značajna je mjera njegova posebnoga doprinosa hrvatskoj dramskoj književosti i hrvatskome kazalištu. Kazališni Osijek i kazališni Pečuh, u svim proteklim godinama povezivao je i uspješni suradnički odnos osječkoga i pečuškoga kazališta za djecu, posebno u razmjeni kazališnih redatelja, njihovih čestih gostovanja, ali i u razmjeni najmlađe kazališne osječke, odnosno pečuške publike.

U 40-godišnjoj kronologiji osječko-pečuškoga kazališnoga zajedništva povezanosti i suradnje koja do danas bilježi

stavljaju Hrvatsko narodno kazalište, Dječje kazalište i Matica hrvatska, a tijekom svih proteklih godina Osijek i Pečuh povezivale i druge kulturne, umjetničke i društvene udruge (Savez Mađara u Osijeku, Udruga opernih i orkestralnih umjetnika, udruga Glazbene mladeži).

Pojedini kazališni programi s posebnim vrijednosnim značajem bili su često u sadržaju kulturnih gradskih manifestacija u oba grada (Annale komorne opere i baleta u Osijeku, pečuški Lutkarski festival

Santovo

Brašančevo obilježeno ophodom oko župne crkve

U četvrtak nakon Svetog Trojstva katolički vjernici slave Tijelovo, među bunjevačkim i šokačkim Hrvatima u Bačkoj poznatije kao Brašančevo, koje je između mađarske i hrvatske mise obilježeno već tradicionalnim zajedničkim ophodom četiriju prigodno postavljenih oltara oko župne crkve. Ophod je uljepšan pjesmom i molitvom vjernika, te djevojkama u izvornoj šokačkoj nošnji koje su put povorke obasipale laticama cvijeća. Noseći oltarski sakrament, povorku je predvodio mjesni župnik Imre Polyák.

Kako piše Ante Sekulić o običajima bačkih Hrvata, nekada se na taj blagdan u bunjevačkoj kući nisu pekli kolači i dignuto tijesto, pod utjecajem svetopisamske predaje o beskvasnom kruhu. Djevojke su se oblačile u najsvečanija ruha, na tim svečanim ophodima kroz naselja i gradove sudjelovalo je mnogo ljudi, a popodne su se priređivala „kola“ i druge zabave.

Taj se blagdan s navedenim običajima sačuvao do danas, a prije nekoliko godina on je na poticaj Školskoga središta „Sveti Ladislav“ obnovljen i u Baji, gdje se na središnjemu gradskom Trgu Svetoga Trojstva okuplja velik broj vjernika iz Baje i okolnih naselja obilazeći oltare hrvatske, njemačke i mađarske zajednice. Tekst i slika: S. B.

Vikend Hrvatov u Bizonji

Sajam, folklorna kavalkada, hrvatski bal

Bizonjske glave su svenek prepune idejama, s tim smo bili osvidočeni od jutra do večeri, pri bogatom hrvatskom vikendu. A da se u realiziranju dobrih nakanov najdu brojni partneri, s malim pretiravanjem sve selo, i to je garant, bojsek ima još hrvatske snage i moći, iako se povida da je sve manje Hrvatov na sjeveru Gradišća. Subotu, 28. maja, dopodne su dičaki s auti pohodili sve bizonjske ulice i na hrvatsku glazbu su žene nosile kolače, koji su se prodavali za dobrotvorne svrhe u kulturnom domu, a muži su nosili floše s domaćim ili kupljenim vinom, a te su zeli kot ponudu za noćnu tombolu na hrvatskom balu. Sprvine je bilo za nas manje razumljivo zašto nosu neki hojspintle (kravate) takaj k motoru, ali pri dopodnevnom sajmu sve se je raščistilo. Toliko fele kravatov teško je viditi na kupu, ali svaki je mogao birati po ukusu i po volji, a i sami organizatori su toga dana rado nosili oko vrata ov hrvatski znak. Na velesajmu obrazovne ustanove i civilne organizacije su prodavale svoje produkte, kušalo se je vino, palačinka, slatkiši, a u međjuvrmenu su primljeni i pišači iz Staroga Grada. U šatoru za zdravlje su stručnjaki davali savjete, a mogli su dobiti vridne nagrade oni ki su pravilno ispunili zdravstveni toto. Otpodne iz škole se je ganula povorka kulturno-umjetničkih društav i u kulturnom domu s puno publike, u suradnji trih pozvanih grup se je odvijao kulturni festival. HKD „Veseli Gradišćanci“ iz Unde za ovput je pred-

stavio tri koreografije s Turopolja, Posavine i skraćenu varijantu Undanskoga veselja. Njevo partnersko društvo u Umoku prikazalo je Bunjevačko kolo, Baranjske žetvene običaje i Trogirске plese. Obadvi grupe pripadaju po peljanju Štefanu Kolosaru. Iz Devinskoga Novoga Sela „Črip“ je prikazao slovačko-ugarsko-hrvatske tančene motive, a divojački trio i tamburaši vridno su tumačili narodne bisere svojega kraja. Burni aplauz je pratio Tildu Kőrösi, ka je s veseljem najavila da toga dana, prvi put u bizonjskoj povijesti, pet učenikov iz mjesne škole uspješno je položilo ispit iz hrvatskoga jezika u Baji, u kom je veliku zaslugu imala i učiteljica Klauđija Šmatović. Petroviska Pinkica je i ovput stvorila pravu atmosferu, a u muzičkoj pauzi su se mogli veseliti dobitnici na tomboli. Glavna nagrada je bila jednotajedno putovanje na Jadransko morje u ponudi peštanske turističke agencije Istria Tours 94. Lipi dar je dospio teti Juliški u mirovini, ka će sredinom julija sa svojom familijom provesti tajedan dan u luksuznom apartmanu u Selcu. Atrakcija bala je bila još velika torta iz jagode, ku su si dali napraviti „Bizonjski tamburaši“ na 15. obljetnicu Društva, tako je forma slatkih falatov bila tambura. Nedilja, Tijelova je minula takaj uz sadržajne programe, jer u prelipom vrmenu svaki sloj domaćinov i gostov je našao pod vedrim nebom ono što ga je najbolje interesiralo.

Foto i tekst: *-Tih-*

Bizonja – Šenkovec

Na hrvatski dan hrvatski dar

Zadnji majuški vikend, jur ljeta dugo je rezerviran za morebit najveću hrvatsku manifestaciju na slovačko-austrijsko-ugarskoj granici, u Bizonji. Ljetos od 27. do 29. maja su bile glasne ulice od hrvatske muzike, a kulturni centar se je pretvorio u osinje gnjazdo. Pokidob je Bizonjsko hrvatsko društvo ovpud svečevalo 15 ljet postojanja, sve se je okretalo oko te organizacije, na čijem čelu je *Tilda Körösi*, poznata kulturna menadžerica sela. Petak ujutro se je začela trodnevna priredba u mjesnoj crikvi s mašom za dicu iz čuvarnice i za školare, ki su uz pomoć mjesnih tamburašev i jačkarno oblikovali crikveni obred. Dan je u cjelini govorio o Hrvatskoj, o našem narodu, jeziku i tradicija i u proširenju znanja u službu su stali

Jačkarice KUD-a
„Mihovil Krušlin” iz Šenkovca

različite igre, kot i naticanja. O hrvatskoj sadašnjosti sela Bizonje ne bi mogli govoriti prez prošlosti, prez brojnih zaslužnih osob, zato su se i ovom prilikom položili spomin-vijenci u mjesnom cimitoru.

Otpodne na konjski kola su jačkarni zbor Jorgovan i kotrigi tamburaškoga sastava zvali stanovnike na rođendanski, večernji gala program, u kom su nastupila sva domaća kulturna društva, a otvorena je i dokumentarna izložba. Najmladji su se predstavili s hrvatskim tancom iz čuvarnice, školari, pohodniki Umjetničke škole takaj su pokazali kakove koreografije, jačke su osvojili, nadalje su još zbor Jorgovan, domaći tamburaši i muški zbor Hrvatskoga Jandrofa zabavljali publiku. Najveći dar, međjutim, dospio je iz općine Brdovec. Znamda nekim more i poznato zvučiti ovo ime jer početkom ovoga ljeta Brdovec, zahvaljujući izuzetno plodnomu partnerstvu Umočanov i Savskoga Marofa, potpisao je povelju u suradnji. Savski Marof je jedno od tih naseljev koje administrativno pripada Brdovcu, a tako i Šenkovec. Iz ovoga mjesta je napornim putem zašao ženski zbor u pratnji tamburašev KUD-a „Mihovil Krušlin” u Bizonju, i koliko smo osvidočeni, prvi susret je bio jako dojmljiv. A da ovo međjusobno prijateljstvo i dalje cvate, tu je želju izrazio u svoji pozdravni riči i *Božo Novak*, predsjednik Odbora za kulturu kod općine Brdovec, ki je otrpatro raspoloženo društvo. Kad su ženske u prekrasnoj narodnoj nošnji u završetku programa zajačile domoljubne jačke, to je gvišno bilo sam vrh cijeloga programa. Po razmjeni brojnih poklonov pri skupnoj vičeri je još ostalo malo časa za druženje, a svim je najbolje šmekala svinjetina, ku su za ovu svetačnost ponudili mjesni privatniki.

HRVATSKI ŽIDAN – Crikva sv. Ivana Krstitelja je odnedavno dobila noćnu svitlinu. Šest vanjskih lampošev, reflektorov ki odsad iz svih stran sipaju svitlinu na Božji dom i posebno na crikveni turanj, financirala je Seoska samouprava i stalo je kih 850 jezero forintov. Sljedeća investicija će biti oblikovanje ograde oko cimitora.

PRISIKA/PLAJGOR – U trokutu Hrvatskoga Židana, Prisike i Plajgora u pripravi je izdjelanje cijeloga muzejskoga kruga. Kako je poznato, lani je u Hrvatskom Židanu posvećen Muzej Škoruš, uglavnom s kolekcijom Lajoša Brigovića. Uz potporu Hrvatske državne samouprave i Ministarstva za prosvjetu i kulturu već se je začela pregradnja te zgrade u Prisiki u koj će biti smješćen muzej Štefana Dumovića. Zapravo budući muzej je njegov roditeljski stan. Kako je rekao židanski farnik u razgovoru s HG, jako se ufa da će prisički muzej dođuće ljetu otpriti svoja vrata pred posjetitelji. Paralelno s tim smo još doznali da u Plajgoru takaj će biti jedna prostorija predana u kulturnom domu, seoskimi vridnosti, slikam, pratežom ke su bile sabrane u tom naselju i na ov način će biti spašene za buduće pokoljenje.

SAMBOTEL – U organizaciji Matice Hrvatske iz Kutine i župske zajednice „Sv. Ivan Bosco” – Podsused prima u posjete Hrvate iz Sambotela, ki su jur već od 12 ljet u kontaktu s Hrvati kraj Zagreba. Gostodavatelji s bogatim i sadržajnim programom 11. i 12. junija čekaju Gradišćance. Kih 45 sambotelskih putnikov najprlje će pohoditi Muzej Moslavine, potom pak će pogledati župnu crikvu Majke Božje Snježne u Kutini. Po svetoj maši, kade će jačiti i mišani zbor Djurdjice, slijedi svečani prijem i druženje. U nedilju u crikvi sv. Ivana Bosca u skupnom jačenju će Sambotelci s domaćini polipšati mašu. U Zaprešiću pogledat će Jelačićeve nove dvore, dvorac Lužnicu ter će još otputovati do Marije Gorice. U završetku dvodnevnoa gostovanja Sambotelci će se oprostiti od domaćinov u restoranu Ladanjski raj.

**Sve veće zanimanje
za hrvatski jezični ispit u Baji**

Na hrvatskom odjelu ove godine imamo osmero redovitih i devetero izvanrednih studenata. Troje naših studenata od početka ožujka nalaze se na jednosemestralnome jezičnom usavršavanju na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu. Od 17. siječnja kod nas radi Nada Zelić, nova lektorica hrvatskoga jezika i književnosti – upoznao nas je ukratko sa sadašnjim stanjem u Baji profesor Živko Gorjanac, voditelj hrvatskog odjela pri Katedri za strane i narodnosne jezike na Visokoj učiteljskoj školi „József Eötvös“, na kojoj još od kraja 19. stoljeća teče izobrazba hrvatskih odgojiteljica i učitelja. Od njega nadalje saznajemo da na prvom godištu imaju troje studenata, na drugome nijednog, na trećem četvero, a na četvrtom godištu samo jednog studenta.. Na žalost, nema ih više, ali po dvoje na godištu uglavnom je višegodišnji prosjek, dodaje Živko Gorjanac. Osim toga imaju i devet izvanrednih studenata, a riječ je o odgojiteljicama koje nakon srednjega stupnja sada završavaju viši stupanj, i dolaze im mjesečno jedanput.

Međutim, posljednjih godina sve je veće zanimanje za polaganjem jezičnog ispita iz hrvatskoga jezika na bajsnoj školi, koji se može polagati na osnovnom, srednjem i višem stupnju. – *Sjećam se kada su neki prije nekoliko godina u Budimpešti rekli kako će engleski preuzeti mjesto hrvatskoga, a profesor Ante Sekulić je uz ostalo rekao: Čekajmo pet-šest godina, pa ćemo vidjeti. I doista, kako čujem od svojih kolega, manje ih dolazi na engleski i njemački, a na mali hrvatski jezik sve je više prijavljenih. Posljednji put ih je bilo domalo 40 na ispitu. Prema planu idući bi ispit trebao biti u studenom, ali, kako mi rekoše, zbog velikog zanimanja moguće je da će biti naskoro.*

S. B.

Koncert Anke Bunjevac i Orkestra „Orašje“

– Na Ljetnoj pozornici Hrvatskoga kazališta Pečuh 4. lipnja Anka Bunjevac i Orkestar „Orašje“ iz Vršende održali su koncert zaljubljenicima hrvatske narodne glazbe, predstavili su CD-izdanje s naslovom „Pivaj lipo, ti vršendska seko“ koje je potkraj 2002. godine izdala vršendska Hrvatska manjinska samouprava.

Uz Anku Bunjevac, navedimo i imena članova „Orašja“ koji su sudjelovali u ostvarenju ovoga hvalevrijednog projekta: *Atila Kovačević, Ladislav Kovačević, Andrija Lupek, Franjo Dervar Kume, Ivo Pavković Paka, Vjekoslav Filaković i Zoltan Horvat.*

Na tom su izdanju 22 pjesme, od starih vršendskih napjeva i pjesama do pučkih i varoških pjesama.

Hrvatski dan u Pečuhu

U organizaciji Hrvatske kulturne udruge Augusta Šenoe, Hrvatskoga kluba Augusta Šenoe i Organizacije hrvatskih samouprava Baranjske županije, 19. srpnja u Pečuhu se održava već tradicionalni Hrvatski dan.

Pokrovitelji ovogodišnjega programa Hrvatskog dana jesu pečuska biskupija, Pečuško središte za kulturu, Manjinski odbor Skupštine Baranjske županije, Hrvatska državna samouprava, Pečuška hrvatska samouprava, Savez Hrvata u Mađarskoj i Zaklada za nacionalne i etničke manjine.

Bogati programi počinju na sajmu obrtnika na šetalištu ispred katedrale, a potom slijedi folklorni program u kojem

sudjeluju Folklorni i tamburaški sastav OŠ Miroslava Krleže, KUD Marica iz Salante, Dječja skupina Hrvatskog vrtića, Omladinski tamburaški sastav Biseri Drave iz Starina, te dječji tamburaški sastav iz Šeljina. Potom slijedi sveta misa na hrvatskom jeziku u pečuškoj katedrali, koju će predvoditi požeški biskup mons. Antun Škvorčević. Misu će koncelebrirati svećenici hrvatskih naselja, a pjevati crkveni zbor iz Santova. Nakon mise na otvorenom slijedi nastup Folklornog ansambla Slavonskoga Broda i nastup KUD-a Tanac.

Istovremeno se u Hrvatskome klubu može pogledati izložba likovnog umjetnika iz Osijeka Pavla Hegedusa.

Dragi školarci!

Nema ljepšega tjedna u školskoj godini od posljednjega tjedna nastave, kada svakim danom možete ispisati po jedno slovo do posljednjeg dana školskih obveza. Koncem školske godine već svatko voli ići u školu, jer tada već ne treba mnogo učiti, samo se družiti, planirati dugo, bezbrižno ljeto.

Neki ćete zadovoljno započeti ljeto jer ćete imati dobre rezultate u svjedodžbi, no vi kojima postignuća nisu najbolja, nemojte sad već zbog toga patiti, preko ljeta sakupljajte snagu da vam iduća školska godina bude znatno uspješnija.

Mnogi ćete ići na ljetovanje, ali zacijelo će među vama biti i takvih koji to ne možete, no i vi možete vrlo sadržajno provesti ljetne praznike.

Prvih dana praznika vjerojatno ćete se mnogo izležavati u postelji, ujutro spavati dugo, gledati televiziju ili igrati se na računalu, ali sigurno će vam se i to dosaditi. Tada pomislite na to kako je prekrasno kad je lijepo vrijeme, kada možete samo u jednoj majici bez rukava i u kratkom šortu istrčati na dvorište, ulicu ili bilo kamo na svjež zrak. Upravo su zato ti školski praznici da se odmorite, ali budite što više na svježem zraku, provozajte se s prijateljima na biciklu ili na koturaljkama, igrajte nogomet, odbojku, košarku ili bilo koji sport što vam se sviđa. Promatrajte prirodu svoje okolice, pogotovo vi koji živite na selu, ali uvijek budite oprezni! Ako bez roditelja prolazite pokraj rijeke ili nekog jezera, uvijek pripazite jedan na drugog, nemojte se previše približiti obali. Uvijek je omiljena igra bacanje kamenja u vodu ili puštanje brodice na potoku, ali i prilikom tih igara treba paziti. Dok se vozite biciklom, važno je poznavati prometna pravila. Ako na mjestu nema biciklističke staze, treba još više paziti i ne izvoditi nekakve akrobatske pokuse s biciklima, jer tako su već mnogi nastradali.

Uz mnogo odmaranja i igre kadšto možete i pročitati neku knjigu, pogledati dobar film, ali vrlo bi lijepo bilo ako biste i malo pomagali roditeljima. Nemojte dočekati da vas oni zamole da nešto napravite, najveći je dar za njih ako se sami sjetite da olakšate njihov život. Ne treba to biti neko veliko djelo, npr. pospremiti stvari sa stola, iznijeti smeće, pokupiti robu koja se suši, ili bilo što čega se i sami sjetite. To je samo nekoliko minuta iz vašega vremena posvećenog igri, a za njih je golema usluga.

Ipak najvažnije je da uživate u ljetu, da se dobro provedete.

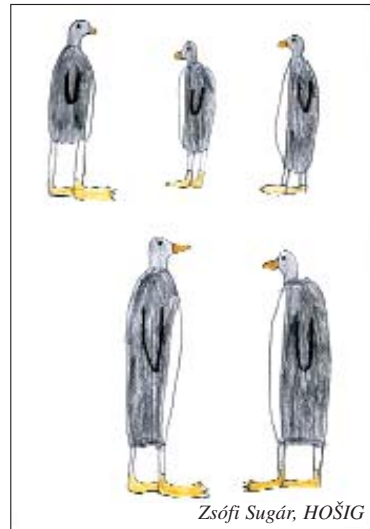
Uredništvo Hrvatskoga glasnika želi vam ugodne ljetne praznike!

Tamara Tisler HOŠIG

Tamás Moja
HOŠIG

Zsófi Sugár, HOŠIG

Zsófi Sugár,
HOŠIG

GORNJI ČETAR – Približavamo se kraju školskoga ljeta, ali osnovna škola u tom naselju je u stalnoj pripravi raznoraznih priredaba. Petak, 3. junija, otpodne, sad jur po većlje-tošnjoj tradiciji, održana je školska kulturna predstava pri koj se učenici, donedavni diozimatelji školskih, regionalnih naticanj prezentiraju i pokažu pred roditelji, učitelji i pred ostalimi školari na kom su području krez školsko ljeto postigli zvanaredne rezultate. Ponediljak, 13. junija, pak će biti ova škola i domaćin Narodnosnoga kupa. Športsko spravišće svako ljeto poziva najbolje rukometašice, nogometaše iz željeznožupanijskih hrvatskih škol, tj. iz Petrovoga Sela, Hrvatskoga Židana i Gornjega Četara.

UNDA – Petnajst ljet tomu da su osnovna škola na Undi i osnovna škola u Mjenovi stupile u partnerstvo. Prik toliko ljet svenek su bili na programu izleti, pohodi, izmjena dice, a spomenute ustanove su i skupno suradivale u Comeniusovom međunarodnom školskom projektu. Petak 3. junija, su svi učenici zajedno s roditelji i pedagogi iz Unde otputovali u Mjenovo, kade je proslavljena jubilarna plodna suradnja. Kako nas je izvijestila Marija Fülöp-Huljev, ravnateljica undanske škole, na tom projekt-danu pripravi-la se je skupna dokumentarna i foto-izložba predstavljajući najznačajnije momente toga školskoga prijateljstva. U druženju su se spoznali i roditelji učenikov, najmladji su motali origami, a bojsek su se svi dobro čutili pri jubilarnoj svetačnosti, ovput u Austriji.

STARI JANKOVCI – V. Smotra folkloru nacionalnih manjin Republike Hrvatske i hrvatske dijaspore ljetos se je odvijala 28. maja, subotu, u sudjelovanju deset grup. Uz domaći KUD Jankovci nastupili su još folklorna skupina Madjarske kulturne udruge iz Belog Manastira, KUD Izvor iz Bosne i Hercegovine, Make-donsko kulturno društvo istarske županije „Kočo Racin“ iz Pule, HKUD Vladimir Nator iz Sombora ter brojni ansambli iz Osječko-baranjske županije, Klezmer sastav iz Zagreba ter HKD „Čakavci“ iz Hrvatskoga Židana. Gradišćanci su uvečer nastupili na festivalu i velikim aplauzom je primljen njev gradišćanski buket.

Ribičko natjecanje u Čavolju za Hrvatski kup Bačke

Baćinci najuspješniji

Pod pokroviteljstvom Saveza Hrvata u Mađarskoj, a u suorganizaciji mjesne Hrvatske manjinske samouprave i Društva športskih ribolovaca, u subotu, 28. svibnja, u Čavolju je održano regionalno ribičko natjecanje. Materijalnu potporu za ovu priredbu dala je i Hrvatska manjinska samouprava XIII. okruga grada Budimpešte (Angyalföld, predsjednik Ladislav Romac).

Na mjesnom jezeru zvanom Bara okupilo se 15 ribolovaca iz Aljmaša, Baćina, Gare, Kaćmara i Čavolja, koji su se pojedinačno i ekipno natjecali za Hrvatski kup Bačke.

Natjecanje ribiča organizirano je prvi put, ali sa željom da postane tradicijom – kazao nam je uz ostalo predsjednik Hrvatske manjinske samouprave *Stipan Mandić*, koji je ujutro u 7 sati pozdravio okupljene ribiče, poželivši im uspješno natjecanje.

Nakon okupljanja, upoznavanja i ždrijeba natjecatelji su zauzeli svoja mjesta na zapadnoj strani seoskoga jezera, a poslije kraćih priprema počelo je natjecanje koje je trajalo od 8 do 11 sati.

Sunčano i prilično toplo svibanjsko prijepodne bilo je idealno, ali nimalo lako. Svaki od natjecatelja sa po dvije udice, zadatak mu je da uhvati što više ribe. Neki su išli na količinu, a drugi su čekali „veliku“ ribu koja bi im mogla donijeti konačnu pobjedu. Već za vrijeme natjecanja moglo se naslutiti da će Baćinci imati dobar dan jer su svojim udicama s neobično dugim štapovima imali češće i više posla. Uglavnom se

hvatala mala, sitnija riba, šarani, karasi i kućini. Kako reče jedan od ribiča, za šarane koji se mrijeste ovo baš i nije najbolja prilika. Međutim čika *Martina Prikidanovića* iz Aljmaša ni to nije ometalo da uhvati šarana od 1,84 kilograma, ujedno i najveću ulovljenu ribu.

Ipak o najuspješnijim ribičima odlučivalo se vaganjem ulovljene ribe, a u tome su Baćinci bili znatno najbolji. Oni su u pojedinačnoj kategoriji osvojili prva tri mjesta, pa tako pobijedili i u ekipnom natjecanju, osvojivši prvi putujući Hrvatski kup Bačke. Bila je to dobra prilika za druženje naših ribiča, uz dobru kapljicu vina i razgovor, a ribičko je okupljanje okrunjeno zajedničkim objedom, naravno bačkom ribom, te dodjelom nagrada i putujućeg pehara. Tom prigodom glavni organizator *Stipan Mandić* sudionicima je zahvalio na odazivu, a pokroviteljima i sponzorima na materijalnom doprinosu.

Svi sudionici bili su jednoglasni da se to mora nastaviti. Potaknuto je uz ostalo da se ubuduće ovaj kup u Čavolju priređuje svake godine, možda i u drugim naseljima, a da bi se ono moglo priređivati i u 5-6 kola, kao ribičko prvenstvo.

Rezultati:

U pojedinačnome natjecanju: 1. Gabor Argat 3980 gr, 2. Petrelja Matota 3300 gr, 3. Zoltan Vida 2060 gr (sva trojica iz Baćina), 4. Martin Prikidanović 1900 gr (Aljmaš), 5. Ilija Rajčić 1560 gr (Čavolj) i 6. Antun Takač 1480 gr (Gara).

U ekipnomu natjecanju: 1. Baćin 9340 gr, 2. Aljmaš 3220 gr, 3. Gara 3010 gr, 4. Čavolj 2680 gr i 5. Kaćmar 540 gr.

Tekst i slika: *S. Balatinac*

Petrelja Matota, Zoltan Vida i Gabor Argat

Povodom 75. obljetnice osnutka Novog Budima

I Hrvatska samouprava XI. okruga, koja djeluje već u trećem ciklusu, na čelu s *Anicom Petreš Németh*, 29. svibnja u povodu 75. obljetnice utemeljenja okruga uključila se u niz kulturno-prosvjetnih programa i obilježavanju obljetnice davanja imena Novi Budim ovom dijelu grada.

U povodu toga Anica Petreš Németh je rekla:

– Naš XI. okrug slavi 75. obljetnicu svoje opstojnosti, i davanja imena ovom dijelu grada – Novi Budim. U čast toga povijesnog događaja i mi, Hrvati koji živimo u ovome dijelu glavnoga grada, svojim skromnim udjelom pokušali smo pridonijeti šarolikosti i uspješnosti brojnih kulturnih događaja.

Približavajući se mjestu održavanja svečanosti, izdaleka smo zamijetili da se na drugoj strani, neposredno kraj obale Dunava, između Trga sv. Gelerta i Tehničkoga sveučilišta, na siječanjskom suncu bijele brojni šatori, među kojima vrvi mnoštvo ljudi.

Naša sugovornica nam je rekla:

– Došli ste u dobar čas, naime, uskoro mi, odnosno naši gosti iz Hrvatske su na redu. Naš zbratimljeni grad je Trogir, a on će se predstaviti svojom čuvenom

muškom klapom „Tragos”. Pjevat će izvorne dalmatinske narodne pjesme i glazbene prerade, a budimpeštanska Hrvatska izvorna družina koreografiju „Splitskih plesova”. Izaslanstvo Trogira predvodi zastupnik gradske uprave Božo Jerković, a u njemu se nalaze i predstavnici Turističke zajednice grada Trogira. Trebam napomenuti da su danas u našem krugu i gosti iz zbratimljenih gradova – Stuttgarta i Ustroma.

Među gostima vidimo i predstavnike vašega rodnog Kačmara i prijatelje iz Kemlje.

– Tako je. Naime, danas ćemo u ime Samouprave Hrvata XI. okruga, te u ime hrvatskih manjinskih samouprava sela Kačmara i Kemlje potpisati Sporazum o suradnji. Ta je suradnja započela od prvoga dana utemeljenja naše manjinske samouprave. Smatram da su naši korijeni u našim selima, i pomoću njih mi ovdje u Budimpešti čujemo ne samo duhovno i kulturno naslijeđe već i naše ljudske odnose. Obje samouprave imaju veoma bogate i sadržajne programe kojima se nastoji očuvati materinska riječ i kulturna baština, stoga je i došlo vrijeme da se uza sporazum s Trogirom osmisli i konačno potpiše i sporazum triju narečenih

hrvatskih samouprava. Mislim kako je to veoma važan i značajan čin.

Prilikom potpisivanja sporazuma nazočnima se obratila u ime domaćina Anica Petreš Németh, a svečanom činu nazočio je i veleposlanik Republike Hrvatske u Budimpešti Stanko Nick sa suprugom Mirjanom. Sporazum o suradnji, ovjerile su svojim potpisima Anica Petreš Németh u ime Hrvata XI. okruga, *Anica Matoš* iz Kačmara i *Marija Novič-Štipković* iz Kemlje.

Nazočne je pozdravio u ime grada Trogira Božo Jerković naglašavajući kako će suradnja između Trogira i Hrvata XI. okruga, odnosno Budimpešte i Mađarske, i dalje biti podržavana. Goste i uzvanike, u restoranu Citadela, među njima i članove izaslanstva zbratimljenih gradova iz Hrvatske, Njemačke i Poljske, te brojne zastupnike većinske okružne samouprave – dogradonačelnika dr. Györgya Balázsa – pozdravio je glumac Stipan Đurić, a Hrvatska Izvorna plesna družina plesala je „Šokačke plesove”. Dakako, nije izostalo ni kuharsko umijeće Trogirana ni glazba budimpeštanskoga tamburaškog sastava Bevanda.

M. Dekić

Tradicionalni umak bolognese (ragu)

Pripremite (za 4-6 osoba):

2 glavice luka, 2 mrkve, 1 krišku celerovog korijena, 15 dag dimljene slanine, 3 žlice maslinovog ulja, 40 dag mljevene govedine, 2 režnja češnjaka, 50 dag rajčica, 1 žlicu pekmeza od rajčica, 1/4 l govedske juhe, 1/4 l crnog vina, 2 lovova lista, 1/2 žličice mravinca (*origana*), 2 grančice peršinovog lišća, 4-5 listića bosiljka, 50 dag špageta, 2 žlice svježe naribanog parmezana, sol, papar

Pripremite (za 4-6 osoba):

1/2 količine tradicionalnog bolonjskog umaka, 7 dag dimljene slanine, 15 dag pileće jetre, 2 tvrde rajčice, 1 zelenu papriku, 45 dag rezanaca, ulje, sol, papar

Kuhajmo zajedno Rezanci s pilećom jetrom

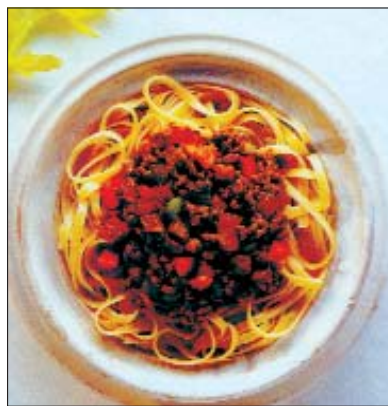
Slaninu narežite na manje, a jetricu i papriku na veće kocke. Ispržite slaninu na ulju, s paprikom. Primiješajte jetra i dalje kratko miješajte. Dodajte na kockice narezane rajčice, posolite, popaprite i pomiješajte s bolonjskim umakom. Poslužite sa skuhanim i ocijedenim rezancima.

Vrlo sitno nasjeckanu slaninu popržite na 2 žlice ulja pa primiješajte nasjeckani luk. Kad požuti, dodajte sitno naribanu mrkvu i celer. Kad povrće malo omekša, umiješajte mljevenu govedinu. Uz pomoć dviju vilica razdvajajte grudice mesa, da sasvim nestanu. Pržite 5 minuta. Oljuštite češnjak i, uz pomoć tijeska, istisnite ga na meso.

Dodajte začinsko bilje i nasjeckane rajčice, posolite i pirjajte zalijevajući juhom,

te smjesom vina i pekmeza od rajčica. Pirjajte da sve omekša (najmanje 1 sat).

Na kraju ulijte preostalu žlicu ulja, pomiješajte sa skuhanom tjesteninom i pospite naribanim sirom.

U pripravi gradišćanskoga omladinskoga tabora

RE-PRITA 2005. u Prisiki

Orijaški vrimenski koraci se približuju k ljetu. Ako pak ljetu, onda odmor, počinjanje, pusti mi vlase... Ljetos se dalje prepriče serija gradišćanskoga omladinskoga tabora. Po uspješnom lanjskoljetošnjem sastanku mladih u Koljnofu, ovput Prisiku očekuje teška, ali tim već izazovna zadaća. Zaduženici, budući organizatori četverodnevne manifestacije izjazu van iz redic Kulturno-umjetničkoga društva *Zviranjak* s kim su se funkcionari Društva gradišćansko-hrvatske mladine u Ugarskoj jur po drugi put strefili nedavno u Prisiki. Po predviđenom planu tabor će se odvijati tajedan dan prlje nek što je to dovidob bilo u navadi. Umjesto prvoga augustuškoga vikenda, RE-PRITA otvara svoja vrata 28. julija, četvrtak, sa časnim gosti: predsjednikom HDS-a dr. Mijom Karagićem, predsjednicom Društva Gradišćanskih Hrvatov u Ugarskoj Marijom Pilšić, predsjednicom DGHMU-a Ingom Klemenšić i prisikičkim načelnikom Janošem Grüllom. Prvu noć sa svojom muzikom će zaslatkiti novi pop-rock sastav iz Hrvatskoga Židana *Mlada generacija* ter tamburaši *Prisikički dečki*. Subotu, 29. julija, početkom od 10 uri u mjesnom domu kulture će se održati forum za omladinske aktiviste, zastupnike iz svih gradišćanskih sel sa sudbonosnim pitanjem „Kako dalje gradišćanska mladina?“. Otpodne se gane naticanje, šalna igra da se upozna selo pomoću šikanosti naticateljev, a drugi dan će na balu svirati petroviski bend *Pinkica*. Subotu, 30. julija, zajedno s taboraši će svečevati bivši i sadašnji folkloriši ter sve selo 10. obljetnicu utemeljenja domačega Kulturno-umjetničkoga društva *Zviranjak*. U proslavi će sudjelovati brojna gradišćanska folklorna društva, a nastupit će i KUD *Šiljakovina*, a iz Volodera će dospiti velika delegacija u sridnje Gradišće. S ovimi hrvatskimi naselji prik folklorinoga partnerstva jur duglje kontaktira *Zviranjak*. U 13.30 se začme svetačna povorka krez selo do crikve, kade će židanski farnik Štefan Dumović služiti mašu zahvalnicu, a poslije u šatoru slijedi folklorni program pozvanih i domačih ansamblov. *Zviranjak*om iz Hrvatske će dojeti čestitati ne drugi nego poznati tamburaši: GAZDE. Zadnji dan omladinskoga tabora će minuti u znaku Seoskoga dana s dopodnevnom mašom, lutkarskom predstavom, dičjom zabavom i kulturnimi programi u tumačenju mjesnih društav i gostujućih folklorišev iz Šiljakovine. Uvečer će na balu s muzikom zagrijati publiku petroviski Pinka-band. Stroški za četverodnevni tabor za jednu osobu su 7000 ft.

Daljnje informacije kod predsjednice DGHMU-a Inge Klemenšić na telefonu 06-20/911-4055, a javiti se morete na email-adresu: reprita@freemail.hu, sve do 15. julija ovoga ljeta.

- Tiho -

KOZARMIŠLJEN

Plesni tabor za djecu Folklornog ansambla Baranja

Od 20. do 25. lipnja u organizaciji Folklornog ansambla Baranja i Umjetničke škole Folklornog ansambla Baranja u Kozarmišljenu se priređuje jednodnevni plesni tabor za više od 40 polaznika od 8-14 godina starosti. Cilj je tabora da djeca koja pohađaju Umjetničku školu Folklornog ansambala Baranja, u različitim pečuškim školama u kojima se odvija nastava te škole, upoznaju jedni druge i da se druže, razvijaju svoje plesno znanje, zajedno se igraju. Učiti će se hrvatski, njemački, mađarski i međunarodni plesovi, te upoznavanje s narodnim instrumentima, sve to uz igre, natjecanja, i zajednički izlet. Zaintersirani se mogu prijaviti do 19. lipnja na telefon 06 30 650 0795. Sudjelovati taboru može se uz nadoknadu od 6 000 forinti.

U hrvatskom vrtiću

U četvrtak, 2. lipnja, u santovačkome Hrvatskom vrtiću održan je završni prigodni kulturni program, ujedno i oproštajna svečanost djece velike skupine, budućih prvaka hrvatske osnovne škole. Tom prigodom djeca (na slici) razveselila su svoje roditelje prigodnim recitacijama, igrama i plesovima.

Tekst i slika: S. B.

HRVATSKA KRONIKA

22. lipnja 2005. u 13.00 na I. programu
(Repriza: 23. lipnja 2005. u 14.00 na II. programu)

Dan sela u Martincima
Događaj tjedna u Hrvatskoj
TV-kalendar
Dječji tabor u Santovu

Urednik: Mišo Balaž